

[H. K. Sørensen.]

vidunderligste opfindelser, men det forhindrer ikke, at en tredje års lærling godt kan forstå, om en postering skal gå over drifts- eller formueregnskabet. Det lader sig nok gøre at få den opfattelse til at brede sig længere ud end til tredje års lærlinge. Det er på dette punkt, vi skal se at få gennemført en forenkling. Med accepteringen af dette synspunkt er jeg sikker på at vi vil være på sagligt rigtig basis, og jeg glæder mig til diskussionerne derom i udvalget.

Jeg nævnte før hensynet til skattemæssige forhold. Under behandlingen af lovforslaget i 1954 blev der peget på en forskel på kravene til kassebogens førelse i henhold til lovforslaget og fra skattevæsenets side. Vi må have opklaret, om denne difference stadig eksisterer, for den må ikke eksistere.

Tvivlsomme fordringer var et andet punkt, hvor der var uoverensstemmelser mellem lovens krav og skattevæsenets. Der bør heller ikke være nogen forskel.

At autorisering af bøgerne bortfalder, kan kun hilses med glæde, og i det hele taget må det naturligvis være meningen, at der må åbnes adgang til at tage hele den moderne tekniks registre i brug med lølbladesystemer og hulkortsystemer, og hvad man kan nævne, også selv om den gamle bogholders krav om 100 pct.s nøjagtighed må erstattes med den moderne regnskabsleders nødvendige og tilstrækkelige fordring om 99,9 pct.s sandsynlighed.

En bogføringspligtig pålægges måske i modsætning til en kun regnskabspligtig visse særlige forpligtelser, og det er her særlig hensynet til rimelig sikring af kreditorerne, der har gjort sig gældende gennem tiderne. Herigennem får ændringen i bogføringsloven også relation til konkursloven, og vedrørende dette spørgsmål tror jeg der sidste gang stort set var enighed om, at der måtte finde en indgående udvalgsbehandling sted, sprængfyldt som det er med juridiske problemer. Det må også være tilfældet denne gang, og da jeg ved, at en specielt kyndig inden for min gruppe, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, agter at gøre nogle bemærkninger herom, skal jeg indskrænke mig til at sige, at det krav om enkelhed og overskuelighed, forståelse og medleven i regnskabsførelsen, som jeg

stærkt har fremhævet, ikke mindst har sin gyldighed på dette område, hvor den ifalder straf, der undlader i rette tid f. eks. at erklære sig konkurs.

Der er en principiel ting, der bør ændres ved lovforslaget: det må være i bogføringsloven, man skal søge sine oplysninger, og jeg foretrækker langt udformningen i 1954, hvor bestemmelserne i det nu forelagte udkast til bekendtgørelse i virkeligheden var indarbejdet i lovforslaget. Jeg tror, dette bør være tilfældet, ligesom ændringer i bogføringspligtens omfang og indhold i øvrigt bør behandles af det høje ting og erhvervsorganisationerne høres fuldt ud for hver ændring.

I øvrigt skal jeg forståeligt renoncere på en nærmere gennemgang af lovforslaget og udkastet til bekendtgørelse. Hele remsen i § 1 må underkastes omhyggelig behandling og vurdering i udvalget, som i øvrigt hele lovforslaget må det, men jeg skal gerne tilsige min gruppes meget interesserede medvirken ved behandlingen af disse lovforslag under hensyn til det, jeg har fremført.

Baunsgaard: Når et forslag til ny bogføringslov skal bedømmes, vil der, hvad man også har fået en tydelig fornemmelse af i dag, være stor forskel i dets modtagelse på den ene side af de mange, der i vor forvejen er pålagt bogføringspligt og i mange år har lidt under en ganske utidssvarende lovs krav, og på den anden side af de mange, der som noget nyt pålægges pligt til at føre bøger.

Ved at høre de ærede medlemmer hr. Brodthagen og hr. Thisted Knudsen fik vi, der ikke havde den glæde at være medlemmer af tinget i 1954, en tydelig fornemmelse af, at der var et uafgjort mellemværende, som nu skulle søges afgjort. Det kunne være interessant at gå tilbage, om ikke for andet så til glæde for de medlemmer, der har et sådant mellemværende, men der er dog, og det er for mig noget meget afgørende, en tydelig forskel på dette lovforslag og så det lovforslag, der var til behandling i 1954, nemlig den, at man i lovforslaget af 1954 tillagde handelsministeren administrativ myndighed til at udvide kredsen af bogføringspligtige. Da jeg hørte den første halvdel af det ærede medlem hr. Thisted